

B. Udvalgets Kritik af den gældende Ordning og Forslag til Ændringer.

1. Barselhvilen.

Som anført er Forbudet i Fabriklovens § 29 *begrænset til kun at gælde for Kvinder, der arbejder i Virksomheder, der henhører under Fabrikloven*. Udvalget anser ikke dette Kriterium for at være helt rigtigt, idet man maa mene, at en tvungen Barselhvile ogsaa vil være ønskelig for Kvinder, der arbejder i andre Arbejdsomraader. Dette gælder i særlig Grad Kvinder, der arbejder som Aviskoner, Rengøringskoner, i Restaurationskøkkener og lign. haardt Arbejde, der ikke er omgærdet af Fabriklovens Beskyttelsesbestemmelser. Og for at skabe en klar Afgrænsning af, i hvilke Tilfælde Forbud skal gælde, mener man, at det vil være rigtigst, at Forbudet gælder for *alle Kvinder, der udfører erhvervsmæssigt Arbejde udenfor eget Hjem eller egen Bedrift*. Udvalget er klar over, at der ved denne Begrænsning muligvis i nogle Tilfælde medtages Kvinder, for hvem Forbud ikke er en absolut Nødvendighed, og paa den anden Side at Forbud ikke vil komme til at gælde i visse Tilfælde af indendørs Arbejde, hvor det maaske vilde være ønskeligt. Man har i saa Henseende haft sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Husmødre burde omfattes af Forbudet. Udvalget mener imidlertid ikke at burde foreslaa, at Husmødre kommer ind under Forbudet, *fordi* Husmødrene er i Stand til ved Tilrettelægningen af deres Arbejde at tage Hensyn til deres Tilstand, *fordi* en Kontrol med, at Forbudsbestemmelsen vil blive overholdt, vil blive praktisk talt uigennemførlig, og *fordi* den økonomiske Konsekvens heraf — da der i saa Tilfælde ogsaa maatte ydes Husmoderen økonomisk Ækvivalent — ikke lader sig overskue.

For at give Mulighed for at ogsaa visse Former for erhvervsmæssigt Hjemmearbejde, der erfaringsmæssig maa siges at være lige saa anstrengende som Arbejde paa Arbejdsplads, kan medtages, mener man, at der maa være en Beføjelse for Socialministeren til administrativt at udstrække Forbudet ogsaa til saadanne Former for Hjemmearbejde, der foregaar industrimæssigt.

Den nugældende Barselhvile er som anført *4 Uger*. Der er af to kvindelige Fabrikinspektører, nemlig Fru Gloerfeldt-Tarp og Fru Ragna Schou blevet anstillet Undersøgelser over, hvorledes den nugældende Forbudsbestemmelse virker henholdsvis i København og i Provinsen. Disse Redegørelser er aftrykt som Bilag 3 og 4. Undersøgelsen for Københavns Vedkommende viser, at $\frac{1}{6}$ af de Kvinder, hvis Forhold har været inddraget under Undersøgelsen, ikke har overholdt Forbudet og er gaaet i Arbejde inden 4 Uger, og at kun 5 af disse Kvinder (ialt 95) havde Lægeattest for at de kunde taale at genoptage Arbejdet, medens ca. $\frac{3}{5}$ af Kvinderne tidligst gik i Arbejde 6 Uger efter Fødslen. Fru Gloerfeldt Tarp er dog tilbøjelig til at mene, at de Kvinder, der er gaaet i Arbejde inden 4 Uger, har været raske nok dertil og konkluderer i, at en Forbudsbestemmelse næppe bør udstrækkes udover 3—4 Uger. For Provinsens Vedkommende viser det sig, at den nugældende Forbudsbestemmelse i højere Grad er blevet overholdt, idet kun $\frac{1}{19}$ af de Kvinder, hvis Forhold er blevet undersøgt, er gaaet i Arbejde inden 4 Uger, hvilket formentlig hænger sammen med, at Kampen for Tilværelsen ikke er saa haard i Provinsen